

در جلسه ای ایجاد تعاونی صید و صیادی برای نخستین بار در استان لرستان مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

به گزارش اقتصادسراسرآمد درجلسه ای که با حضور مدیر کل شیلات استان لرستان، معاون اداره حفاظت محیط زیست و رئیس کارگروه و کارشناس آبیزی پروری شیلات برگزار شد، هدف از راه اندازی تعاونی های صید و صیادی محلی مورد بررسی قرار گرفت و همچنین مباحثی برای حفظ و برداشت منابع آبی استان مطرح شد. همچنین حفظ پایداری منابع، خود پایایی رودخانه ها، حفظ و مراقبت از گونه های بومی یا مدیریت رهاسازی، زمان صید و اشتغال پایدار در جوامع بومی مورد تاکید قرار گرفت.

توسعه آبیزی پروری در سمنان با بهره گیری از ظرفیت استخرهای کشاورزی

بسا بهره گیری از ظرفیت استخرهای ذخیره آب کشاورزی، توسعه آبیزی پروری در استان سمنان رو به افزایش است.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، فلاحي در این باره گفت: برنامۀ یزی برای بهره برداری از استخرهای ذخیره آب کشاورزی با هدف توسعه آبیزی پروری، افزایش تولید ماهی و ایجاد اشتغال برای کشاورزان در حال انجام است.بهرام فلاحي افزود: با توجه به ظرفیت بالای این استخرها، اجرای طرح های تلفیقی با همکاری سازمان آب منطقه ای و جهاد کشاورزی، راهی برای بهره برداری دو گانه از منابع آبی، افزایش بهره وری، کاهش تبخیر آب و بهینه سازی مصرف است. وی ارائه آموزش های تخصصی و تسهیلات حمایتی برای بهره برداران با هدف آشنایی کشاورزان با شیوۀ های نوین پرورش ماهی را ضروری خواند و تصریح کرد: توسعه آبیزی پروری راهکاری برای پایداری اقتصاد کشاورزی و ایجاد فرصت های شغلی در مناطق روستایی است.

شهرک شیلات در اردبیل ایجاد می شود

مدیرکل شیلات استان اردبیل گفت: با همت فرماندار اردبیل بحث واگذاری اراضی در حال انجام است تا مشترکاً شهرک گلخانه و شیلات در اردبیل ایجاد شود.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، محمد اله بخش به ایسا گفت: سازمان ها در بحث خیر و اطلاع رسانی باید با خبرنگاران ارتباط تنگاتنگ داشته باشند و از ظرفیت خیر استفاده کنند.وی با بیان اینکه در حوزه شیلات سال گذشته ۱۵ هزار و ۱۷۵ تن تولید داشتیم، افزود: در برنامه هفتم توسعه که به ما ابلاغ شده است، از آن جلو هستیم؛ طوریکه تمهید ما برای سال گذشته ۱۳ هزار و ۸۰۰ تن بود که ما شاهد تولید بیش از ۱۵ هزار تن بودیم.الهبخش با بیان اینکه در حوزه شیلات سعی ما بر این بوده است که در بحث های زیرساختی یک سری فعالیت های اختصاصی انجام گیرد، تصریح کرد: در خصوص منابع آبی استان در حوزه آبریز ارس و قزل اوزن و پایاب یک سری سدهای بزرگ، ظرفیت برای پرورش انواع ماهی بسیار بالا است. مدیرکل شیلات استان اردبیل ادامه داد: این ظرفیت بالا نیازمند این است که با یک مطالعات جامع، روی بحث های آبیزی پروری در استان کار شود تا ورود سرمایه گذار برای ایجاد و تعریف پروژه های جدید راحت تر شود.وی تاکید کرد: سال گذشته و امسال با تخصیص اعتبارات لازم مطالعات جامع در ۹ حوزه انجام شد و توانستم در بحث پرورش ماهیان خاویاری، ایجاد مجتمع های سردآبی- پرورش آکوپونیک یا پرورش توام گیاه و آبی، پرورش در قفس، جلبک و تکثیر ماهیان سردآبی تقاه نامۀ ها و قراردادهای خوبی با دانشگاه های معتبر منعقد کنیم.الهبخش ادامه داد: این تقاه نامۀ ها در استان اردبیل از دانشگاه محقق اردبیلی آغاز شد و با دانشگاه های گرگان، گیلان و خلیج فارس بوشهر همکاری داریم. مطالعات پرورش در قفس توسط اساتید دانشگاه خلیج فارس بوشهر کار شد و با دانشگاه ارومیه نیز در بحث پرورش آکوپونیک قرارداد بستیم و امروز شاهد تکمیل شدن مطالعات آن هستیم.

گروه شیلات -ایرج گلشنی -
نهمین نشست تخصصی «شیلات و اقتصاد سراسرآمد» درپایانه روزنامه دریایی اقتصاد سراسرآمد با موضوع ادغام یا تغییر ساختار شیلات ایران با مشارکت انجمن های صیادی، شیلاتی، دریایی، فعالان حوزه دریا و کارشناسان این حوزه برگزار شد. در این نشست تحلیلی و تخصصی دکتر مهدی شکوری، معاون آبیزی پروری سازمان شیلات ایران به بیان دیدگاه ها و نظرات تخصصی و ارزشمند خود پرداخته است. آنچه در این نشست تخصصی با این متخصص حوزه شیلات کشور گذشت را در ادامه می خوانید. (با ذکر این نکته این مطلب نخستین بخش مطالب مربوط به میزگرد تخصصی روزنامه اقتصاد سراسرآمد با این موضوع است و بخش های دیگر آن نیز در روزهای آینده منتشر خواهد شد.)

به گزارش روزنامه دریایی اقتصاد سراسرآمد، مصوبه حذف سازمان شیلات و ادغام وظایف آن با بدنه عمومی وزارت جهادکشاورزی، مسائل و مباحث متعددی را در جامعه شیلات، چه در بین متخصصان و چه در بین صیادان و فعالان حوزه شیلات، برانگیخته است. این مصوبه عجیب و جنجالی می رود تا از یک سو سرنوشت یک نهاد تخصصی را نابود کند و از دیگر سو، چالش عمیق و گسترده ای بین خانواده بزرگ شیلات با دولت چهاردهم به راه بیندازد. قصه، قصه همان کسی است که سنگی به چاه انداخت و...

برای بررسی ابعاد مسئله و کنکاشی در مصوبه سازمان اداری و امور استخدامی کشور مبنی بر حذف سازمان شیلات و تغییر ساختار آن و ادغام وظایف شیلات به بدنه وزارت جهاد کشاورزی، با اندیشمندان و متخصصان متعددی سخن گفتیم. در این شماره، نگاه و تحلیل دکتر مهدی شکوری از متخصصان شیلات با حدود ۳۵سال تجربه مستقیم کار شیلاتی را مرور می کنیم:

استدلال ضعیف در مصوبه شورای عالی اداری

آنچه از نقطه نظر متخصصان مطرح شده، این است که «مصوبه سازمان اداری و امور استخدامی، بنیاد علمی و استدلالی قوی ندارد». مهدی شکوری نیز این نکته را تأیید می کند و می گوید: «هر قدر مصوبه اصلاح ساختار وزارت جهادکشاورزی دور از انتظار کارشناسان و متخصصان دلسوز بخش کشاورزی بود، مصاحبه اخیر آقای رفیع زاده در دفاع از مصوبه تغییر ساختار سازمان شیلات، بر اینهام افزود و دلایل ادغام، دلایلی قانع کننده و مبتنی بر پژوهش و آمار و اطلاعات دقیق نبود و نیست. دلایل اظهارشده به طور عمومی، مطالبی هستند که سالهاست به عنوان دلایل ایجاد انحلال، تغییر وظایف و انقباض دستگاههای اجرایی شنیده می شود که متأسفانه تجربه نشان داده که رویدادهای پس از تصمیم با آنچه که به عنوان ادله مصوبه مورد استناد قرار گرفته بود، فرسنگ ها فاصله دارد.»

ادعای صرفه جویی در کجاریشه دارد؟

شکوری با تشریح و بررسی برخی از این تجربه های شکست خورده، برخی ادله ها را ادعا دانست که منشأ علمی و پژوهشی نداشته و صرفاً بر احساسات و تمایلات فردی برخی مسئولان استوار است. وی درباره ادعای صرفه جویی دولت با تغییر ساختار شیلات با توجه به سخنان رفیع زاده، گفت: «جناب رفیع زاده به عنوان اولین دلیل، صرفه جویی ۲۰۰همتی را از پیامدهای اجرایی این مصوبه بر شمرده است. این دلیل در هنگام تشکیل و انحلال و ادغام سایر وزارتخانه نیز مورد استناد تصمیم گیران بود، اما آیا واقعا این صرفه جویی رخ داده است؟ تحقق چنین عدد بزرگی، نیازمند پشتوانه محاسباتی شفاف، جدول هزینه خایده و توضیح دقیق مبنای برآورد است که تاکنون سندی در این باره ارائه نشده و هیچ گونه مرجع، روش محاسبه یا جزئیاتی در باره اینکه این صرفه جویی از کجا و چگونه حاصل می شود، انجام نشده است.»

ادعای رفیع زاده برای صرفه جویی ۲۰۰همت با حذف سازمان شیلات به قصه ملاضرالدین بیشتر شباهت دارد تا یک بحث و تحلیل تخصصی. می گویند ملاضرالدین نوح عصای خود را بر زمین نهاد و گفت: اینجا وسط زمین است! هرکس قبول ندارد مترش کند! در این مثل، صد رحمت به ملاضرالدین که یک معیار سنجش به عنوان متر تعیین کرد تا صحت و سقم ادعایش را رد یا ثابت کند، ریاال اما رفیع زاده و امثال این تصمیم گیرندگان، همان متر ملاضرالدین را هم ندارند. جای تأسف است که در سطح کلان یک کشور، اعداد و ارقام ادعایی مطرح می شود و هیچ متر و میزانی برای محاسبه رد یا قبول آن وجود خارجی ندارد. آیا واقعا ۲۰۰همت صرفه جویی می شود؟ با کدام منطق ریاضی کاربردی و آمار کاربردی؟ آیا انهدام دهه ها تخصص و تمرکز حرفای بر یک صنعت بزرگ، زبانی بیش از ۲۰۰همت ندارد؟ طی این چنددهه چقدر هزینه و سرمایه گذاری شده است تا سازمان شیلات به یک رکن تخصصی، حرفه ای و کارآمد برای صنعت شیلات کشور تبدیل شود؟ آیا تضمینی هست که بعد از ادغام تمام این توان جمع آوری شده طی این همه سال حفظ شود؟ چگونه؟ و بسیار نکات دیگر که به نظر می رسد در نهایت ۲۰۰همت ممکن است صرفه جویی شود، اما چندبرابر آن سرمایه از دست خواهد رفت و بعد از چندسال مجدداً مجبور به تغییر ساختار خواهیم بود. این دور و تسلسل تلخی است.

حذف موازی کاری محقق می شود؟

از دیگر دلایلی که رفیع زاده در مصاحبه دفاعی خود از مصوبه تلخ حذف سازمان شیلات بیان کرد، حذف موازی کاری بود. این نکته در اندیشه مهدی شکوری چنین تحلیل می شود: «حذف موازی کاری و بهبود وضعیت پیچیده بوروکراسی، برای عموم خوشایند است و از نظر کلّامی، دلیل خوبی برای صدور مصوبه تغییر ساختار شیلات است یا هر مورد مشابه است. اما آیا حذف یک ساختار تخصصی که به مراتب بوروکراسی کمتری دارد و ادغام آن با یک ساختار عمومی که بوروکراسی پیچیده تری دارد، به معنی کاهش بوروکراسی است؟ و نکته دیگر اینکه، تخصصی ماندن شیلات که بخش عمده فعالیت های آن متصرف به محیط های دریایی و آبریان است، به نظر نمی رسد مورد زورات جهادکشاورزی سابقه ای از موازی کاری داشته باشد و نمی توان نمونه به عنوان مثال شاهد مطرح کرد. امور مربوط به سیاست گذاری و برنامه ریزی و مسائل اجرایی تخصصی شیلاتی عموماً در سازمان شیلات ایران ساماندهی و راهبردی شده است و نمونه مشابه در وزارت کشاورزی ندارد که منطق حذف موازی کار معنا پیدا کند. با این همه حتی به فرض وجود برخی موازی کاری ها، راه اصلاح آن حذف کامل یک ساختار تخصصی نیست و راههای کم هزینه تری برای ارتقای کیفیت خدمات -به جز از بین بردن یک نهاد تخصصی- وجود دارد.»

البته منطقی بود که رفیع زاده موارد موازی کاری را بیان کند. حرف های کلی، در منطق جایگاهی ندارند. حرف های دقیق معنا دارند. وی باید می گفت فلان امر موازی است و باید حذف شود. با این حال، سخن دقیق و مدیریتی این است که وظیفه موازی بین دو سازمان باید از یکی از سازمان ها حذف شود، نه اینکه تمامی ساختار یک سازمان را نابود کنی به بهانه اینکه ممکن است نقاط موازی در آن وجود داشته باشد.

هجمه سازمان اداری و استخدامی به ساختار تخصصی شیلات به بهانه موازی کاری،

شبیه حمله آمریکا به عراق به بهانه سلاح کشتار جمعی است. یا حمله آمریکا به ایران به بهانه واهی سلاح هسته ای! خب! اول شما بروید تشخیص دهید که هست، بعد هجمه کنید. وزیر کشاورزی به صراحت مخالفت خود را با مصوبه جنجالی و غیرکارشناسی سازمان اداری و استخدامی به طور رسمی اعلام کرد. در این مخالفت که بر مبنای تجربه و دانش مستقیم و عملیاتی صورت گرفته است، نشانی از تأیید ادله سازمان اداری و استخدامی وجود ندارد.

شرط ایجاد بهبود در فرایندهای اداری

بهانه دیگری که برای حذف ساختار تخصصی شیلات مطرح شده است، همان بحث های عمومی و بدون پشتوانه پژوهشی است. چیزی مانند «بهبود فرایندهای اداری». شکوری در این باره می گوید: «بهبود فرایندهای اداری، معمولاً با بازمهندسی فرایندهای کار (BPR) و الکترونیکی کردن فرایندها حاصل می شود و ادغام فیزیکی سازمان ها گزینۀ نهایی و ناگزیری است که باید بر اساس تحقیقات کاربردی تشخیص داده شود.»

رفیع زاده معلوم نکرده که بهبود فرایندها چگونه شکل می گیرد؛ وقتی که یک ساختار تخصصی را در یک ساختار عمومی تقسیم و بخش می کنند. به طور منطقی، یک ساختار عمومی مانند کشاورزی به طور عام نمی تواند جوابگوی یک ساختار تخصصی مانند شیلات و دیگر موارد مشابه باشد. چگونه فرایند بهبود می یابد؟ اینجا دقیقاً منظور از بهبود فرایند چیست؟ اینکه یک شرکت صیادی به طور مستقیم با یک نهاد تخصصی سروکار داشته باشد و از راهبرد تا آموزش و نظارت را از یک ساختار مشخص و تخصصی بگیرد، بهبود فرایند حاصل می شود یا اینکه از یک ساختار مبهم در دل یک ساختار انبوه؟ آیا یک جمع متخصص می تواند بهبود فرایند را خلق کند یا یک گروه عمومی؟ به هر حال، حرف کلی درست است که «باید بهبود فرایند داشته باشیم» اما مصداق غلط است که «با حذف ساختار تخصصی بهبود حاصل می شود». این هم شبیه آن داستان معروف است که نتیجه اش گفت: تجربه ات خوب است، مرده شور ترکیبت را ببر!

تمرکز فرماندهی و واگذاری مسئولیت به استان ها

تمرکز فرماندهی، وحدت مدیریت و انسجام در امور معمولاً با ایجاد یک ساختار تخصصی ایجاد می شود و نه برعکس. تمرکز فرماندهی که مدنظر سازمان اداری و استخدامی است، چگونه با واگذاری مسئولیت به استان ها هم قافیه می شود؟ به نظر می رسد ساختار تخصصی شیلات با این مصوبه در حال پراکنده شدن است.

شکوری در این باره می گوید: «نکته دیگری که در مصاحبه به آن استناد شده است، تمرکز فرماندهی و واگذاری مسئولیت به استان هاست. تمرکز فرماندهی می تواند

در نهمین نشست تخصصی «سراسرآمد» با موضوع

«شیلات و اقتصاد دریایا به» بررسی شد؛

«مصوبه شورای عالی اداری» سنگی در ته چاه!

هم اندیشی با دکتر مهدی شکوری، معاون آبیزی پروری سازمان

شیلات با محوریت مصوبه تغییر ساختار سازمان شیلات

این نیز یکی دیگر از همان سخنان کلی است که جزئی نگری در آن جواب عکس می دهد. چگونه می توان تعداد اندک نیروی انسانی در یک ساختار منسجم کاملاً تخصصی را در ۳۲استان کشور توزیع کرد؟ و چگونه می توان انتظار کاهش جمعیت کارمندان را داشت؟ واقعا جواب چیست؟

شکوری درباره دلیل یا بهتر است بنویسم بهانه سازمان اداری و امور استخدامی تحت عنوان توزیع نیروی انسانی می گوید: «توجه به توزیع متناسب نیروی انسانی در سطح وزارت جهادکشاورزی از دیگر دلایل مطرح شده است. این در حالی است که تقریباً همه معاونت ها و سازمان های وابسته به وزارت جهادکشاورزی از کمبود شدید نیروی انسانی متخصص رنج می برند. در سازمان شیلات نیز معاونت ها و بخش های تخصصی کمتر از ۲۵درصد از چارت سازمانی را پر کرده اند.»

با توجه به این دیدگاه ها تصور کنید که ۳۲استان باید به طور تخصصی مسائل صنعت بزرگ شیلات کشور را دنبال کنند. به چند نفر متخصص نیاز دارند؟ تمام این تخصص ها در ساختار کنونی جمع شده و با تعداد اندکی و با حداقل نیرو تأمین شده است. اگر هر استان بخواهد به شیلات نیمنگاهی داشته باشد، حداقل باید یک اتاق و تجهیزات اداری و حداقل چندمتخصص شیلاتی را به کار بگیرد. آیا می تواند؟ آیا به انبوه کارکنان دولت افزوده نمی شود؟ این معنای کوچک سازی دولت است؟ مگر اینکه استان ها شیلات را یک زیرمجموعه دست چندم و زیرمجموعه یکی از ادارات خود قرار داده و یک نفر با حفظ چندمسئولیت را به کار شیلات استان بگمارند. در این صورت، چیزی از حیث تخصصی شیلات باقی می ماند؟ اگر قصد نابودسازی ساختار تخصصی شیلات را دارید و قصد دارید تمام کارایی و تجربه و توان علمی آن را بر زمین بکوبید و هویت آن را از میان برداشته و صنعت بزرگ شیلات ایران را به حال خود واگذارید، این مصوبه خیلی خوب جواب خواهد داد.

حذف انحصار و گلوگاه های فساد

این هم از آن حرف های کلی است که کلیت آن درست است، اما تطبیق آن و تعیین مصداق عینی و دقیق برای آن، کار تخصصی و کارشناسی می خواهد. این اصل دیمی که «اگر ساختارهای تخصصی را از بین ببریم، انحصار از بین می رود و فساد کنترل می شود» نمی تواند با عقل بشری جور در بیاید.

شکوری در این باره بر این باور است: «حذف انحصار و گلوگاه های فساد نیز از دیگر دلایل تنظیم این مصوبه قلمداد شده است. در سازمان شیلات با واگذاری مسئولیت صدور مجوزها به سازمان نظام مهندسی کشاورزی، موقعیت های تعارض منافع به شدت کاهش یافته است و نیز با الکترونیکی شدن فرایندهای صدور مجوز گلوگاه های فساد به شکل موثری تحت نظارت قرار خواهند گرفت. بنابر این، حذف فساد در درجه

نهمین نشست تخصصی اقتصاد دریامحور

موضوع نشست: مصوبه تغییر ساختار شیلات ایران

با حضور دکتر عیسی گلشاهی معاون برنامه ریزی و مدیریت منابع سازمان شیلات و دکتر مهدی شکوری، معاون آبیزی پروری سازمان شیلات ایران

اول نیازمند شفافیت فرایندها و سامانه های نظارتی است و بدون آن ها حتی با تغییرات ساختاری متعدد نمی توان به حصول نتایج اطمینان داشت.»

بودجه ریزی عملیاتی

شکوری می گوید: «بودجه ریزی عملیاتی نیز دلایل دیگری است که برای ادغام سازمان شیلات ایران در ستاد وزارت متبوع مطرح شده است. لکن روشن است که بودجه ریزی عملیاتی یک امر مدیریتی، داده محور و سیستمی است و می تواند بدون ادغام ساختار با هزینه کمتری انجام شود.» از این گذشته، معمولاً برای بودجه ریزی دقیق و محاسبه با ریاضی کاربردی و فن حسابداری حرفه ای، سازمان ها در هر جای دنیا نیاز به تخصص گرایی دارند. یک متخصص بهتر می تواند برنامه ریزی کند تا یک غیرمتخصص. در صورت حذف ساختار تخصصی متمرکز با این ساختار تخصصی باید در ۳۲استان کشور تأسیس شود که موجب کوچک سازی دولت نمی شود یا اینکه به بودجه ریزی و مدیریت بودجه به وسیله افراد غیرمتخصص اکتفا کرد. در چنین صورتی، بودجه ریزی به کجا می رود؟

شکوری در پایان و به عنوان نتیجه گیری مختصر اندیشه هایش می گوید: «ضرورت افزایش بهره وری، تمرکز بر مأموریت های اصلی و مقابله با فساد در همه دستگاه های اجرایی و از جمله در وزارت جهادکشاورزی و سازمان شیلات ایران، به لحاظ مفهومی کاملاً درست است، ولی این اهداف لزوماً با ادغام حاصل نمی شوند و راههای تجربه شده و کم هزینه تری مانند اصلاح فرایندها و گسترش خدمات الکترونیکی و نظارت دقیق می توانند پاسخگوی این مسائل باشند.»

ادامه دارد...